

[Landbrugsministeren.]

Det er mig ufatteligt, at anlæg af en dæmning ud for åmundingen skulle bevirke ødelæggelse af faunaen og naturværdier — tværtimod. Men alt det kan vi lade ligge, til vi ser, hvorledes sagen rejses. Sagen er i øvrigt af en sådan størrelsesorden, at den, så vidt jeg kan se, ikke kan gennemføres i medfør af den nye landvindingslov, men vil kræve særlig lov, således at folketinget vel i givet fald får sagen til drøftelse.

Vivike: Jeg takker ministeren for svaret. Det vækker jo til eftertanke, når man hører, at den idé, som der arbejdes med, er undfanget i 1923, altså for snart 50 år siden. Der kan jo være sket en hel masse og er sket en hel masse i mellemtiden.

Jeg bad ikke ministeren om enkeltheder i projektet, men spurgte, om ministeren fandt, det var rimeligt at bruge 10 mill. kr. af statens penge til et sådant projekt.

Ministeren siger, at han finder det ufatteligt, at gennemførelsen af dette projekt skulle kunne ødelægge faunaen, og det tager jeg som svar på det, ministeren ikke svarede på, nemlig om naturforskerne var taget med på råd. Hvis man gør det, vil man måske finde det mindre ufatteligt, og jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren, om han vil overveje at tage naturforskerne med på råd omkring projektet.

I øvrigt føler jeg mig noget trøstet, hvis dette projekt — dette vanvittige projekt, vil jeg godt sige — ikke kan gennemføres uden at komme til behandling i folketinget; så er der dog håb om, at det ikke kommer længere.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): En vurdering af, hvorvidt det vil være rimeligt at bruge de 10 mill. kr. til gennemførelse af projektet, vil jeg vente med, til projektet er fremlagt. Så langt er vi jo ikke kommet endnu. Men jeg vil gerne svare det ærede medlem hr. Vivike på det, han sagde før om, at vi skulle passe på af hensyn til Danmarks vandforsyning. Nu vil jeg sige, at når man ved et areal, der en gang imellem oversvømmes med saltvand, lægger en dæmning for at undgå dette, så sikrer man Danmarks ferskvandsforsyning og ødelægger den ikke; man gør altså nøjagtig det modsatte af det, hr. Vivike taler om. Når jeg

vil påstå, at det ikke er så nær altid, at et sådant anlæg fører til ødelæggelse af naturværdierne, må jeg lige minde om, at da man lagde en dæmning tværs over Ulvedybet, opstod der et fugleliv af et omfang, som man overhovedet ikke har kendt tidligere, så jeg tror, jeg har ret i min påstand.

I øvrigt ligger det sådan, at når man foretager den slags arbejder, som der er tale om her, tager man alle de myndigheder med på råd, som man skal have med; det sker i alle sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erik Hansen* til undervisningsministeren:

„Kan ministeren give oplysninger om årsagen til, at den nye elevkantine på Ranum seminarium endnu ikke er taget i brug, skønt den har stået færdigbygget i snart to år?“

Skriftlig begrundelse:

Det har vakt stor utilfredshed blandt eleverne på Ranum seminarium, at den nye kantine endnu ikke er taget i brug, skønt den har været klar til benyttelse det sidste par år.

I et nummer af seminariets elevblad fra maj i fjor fremgår det, at der er uenighed mellem undervisningsministeriet og seminariet om ansættelsesvilkårene for en kantinebestyrer.

Jeg vil derfor bede ministeren oplyse, om det er denne uoverensstemmelse, der er årsag til, at kanten stadig ikke er åbnet trods flere henvendelser fra eleverne. Hvis det er tilfældet, forekommer det mig, at denne strid snarest muligt bør bringes ud af verden.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Erik Hansen: Sammen med eleverne på Ranum seminarium undres mange kredse: der spørges, om det virkelig er muligt i en tid, hvor der er så stort behov for byggeri til uddannelse og til så meget andet, at et byggeri som kantinebyggeriet i Ranum fortsat står ubenyttet hen. Jeg mener at være vidende om, at kanten er en del af et nybyggeri, hvoraf alle dele på nær kanten